

899.962-1

გ-829

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია
ერთა რუსთაველის სახელობის
ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტი

ხელნაწერის უფლებები

მარინა მაკარის ასული ბოჭუჩავა

ლექსები ქართულ ლიტერატურაში

სპეციალობა: 10.01.01 – ქართული ლიტერატურა

ავტორიზირებული

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად

თბილისი
1998

ნაშრომი შესრულებულია საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის შოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის ქართულ-საზღვარგარეთული ლიტერატურულ ურთიერთობათა განყოფილებაში

სამეცნიერო ხელმძღვანელი:

ლევონ ბესარიონის ძე ლაშქარაძე — ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე

ექსპერტი:

აბაში ხინთიბიძე — ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

ოფიციალური ოპონენტები:

1. ზურაბ ჭარხალაშვილი — ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი
2. ბონდო არამიანი — ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

წამყვანი ორგანიზაცია:

თბილისის ილია ჭავჭავაძის სახელობის დასავლურ ენათა და კულტურათა სახელმწიფო ინსტიტუტი

დისერტაციის დაცვა შედგება 1998 წ. «23» «თებერვალი» «1998» საათზე, შოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის სადისერტაციო საბჭოს (P 10 - 01. C. №3) სხდომაზე.

მისამართი: 380008, ქ. თბილისი, მ. კოსტავას ქუჩა №5

დისერტაციის გაცნობა შეიძლება ქართული ლიტერატურის ინსტიტუტის ბიბლიოთეკაში ავტორეფერატი დაგზავნილია 1998 წლის «20» «თებერვალი»

სადისერტაციო საბჭოს სწავლული მდივანი, ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი

ლ. მ. მარტყოფაძე არაბული

ნაშრომის ზოგადი დასასრული

თემის ავტორობა და გამოქვეყნების მიზანი. 1827 წლის 31 იანვარს დიდი გოთე წერდა: — „დადგა ხანა მსოფლიო ლიტერატურისათვის“ და ახლად ჩამოყალიბებული გერმანული ლიტერატურისაგან, რომელმაც ლესინგის დიდ ძალისხმევით ძლივს დააღწია თავი ფრანგული ლიტერატურის ეპიგონობას, მოითხოვდა, რომ მას მსოფლიო ლიტერატურული პროცესების სპეციფიკური კანონზომიერებების გათვალისწინებით წარეძარტა საკუთარი ლიტერატურის განვითარება. ეს გონივრული მოთხოვნა უნდა გაგრძელდეს და ვრცელდება კიდევ მსოფლიოს ყველა დიდი და მცირე ერის ლიტერატურულ ცხოვრებაზე. ქართული ლიტერატურა თავისი განვითარების ყველა ეტაპზე ცდილობდა მჭიდრო კულტურული ურთიერთობები ჰქონოდა დასავლეთისა თუ აღმოსავლეთის ქვეყნების ლიტერატურასთან. ამასთან დაკავშირებით აკადემიკოსი კორნელი კეკელიძე აღნიშნავდა: — „ქართველი ხალხი არასოდეს ყოფილა კულტურულად შემოზღუდული, ის ყოველთვის კურსში იყო იმ მსოფლიო მნიშვნელობის პრობლემებისა, რომელნიც ამა თუ იმ დროს, ამა თუ იმ ეპოქაში აღელვებდნენ კაცობრიობას. მას მტკიცე კავშირი და ურთიერთობა ჰქონდა მოწინავე კულტურის მასწავლებელ მრავალ ქვეყანასთან.“

ევროპასთან კულტურულ-პოლიტიკური ურთიერთობის სერიოზული ცდები ადრევე ჰქონდათ ქართველებს. პროფ. დ. ლაშქარაძე ნაშრომში „ევროპეიზმის პრობლემა ქართულ ლიტერატურაში“ საზგასმით გამოჰყოფს შემდეგ ფაქტებს: თეიმურაზ პირველის მიერ ნიკიფორე ირბაქის საგანგებო წარგზავნას ევროპაში, პოლიტიკურად უმნიშვნელო ^{ხმ. გ. ც. ა. ა.} შედეგი ჰქონდა, მაგრამ ქართულ-ევროპული კულტურული ურთიერთობების თვალსაზრისით საკმაოდ საყურადღებო

1. კ. კეკელიძე — ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან. გვ. 184, თბ., 1954, გვ. I.

6597